

[Schytz.]

ning og eventuelt Tillæg i særlige Tilfælde, kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde de Ydelser, som Forslaget angiver, idet disse Betalinger, efter hvad jeg kan udlede af Forslaget, ligger paa Linie med de Vederlag, der efter det for Tiden gældende Lønregulativ ydes de nuværende Befalingsmænd i de forskellige Grader. Men jeg vil gerne tilføje, at efter vor Opfattelse er de Lønninger, der nu udbetales til Befalingsmændene, for smaa, og at det bør være saaledes, at Befalingsmændenes Lønninger snarest muligt bringes op paa et saadant Niveau, at det kan virke som en Tilskyndelse hos alle kvalificerede til at gaa ind som Ledere og Befalingsmænd i Hæren og Flaaden.

Hvad angaar de øvrige Paragraffer og Bestemmelser i Lovforslaget, skal jeg blot udtale med Henblik paa § 2, at ogsaa her finder vi det af Værdi, at Danske, der som Befalingsmænd har tjent de allierede Hære, knyttes til vort eget Værn, saaledes at dette derigennem har Mulighed for at drage Nytte af den Erfaring, som de paa-gældende Mænd har opnaaet under Krigen i vore allieredes Hære.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Carsten Raft: Det konservative Folkeparti kan tilsige det foreliggende Lovforslag en hurtig og velvillig Behandling.

For det ene Afsnits Vedkommende — Ansættelsen af de midlertidigt udnævnte — er det kun en à jour-Føring af Tingene.

I det andet Afsnit gives der Forsvarsministeren en Bemyndigelse til at knytte fast til Hæren Folk, der har faaet Krigstræning og militær Erfaring i de sejrige allierede Hære, og det er selvfølgelig en Chance for Opbygningen af Værnene, som Ministeriet skal have alle Muligheder for at kunne benytte.

Hovedvægten ligger paa Afsnittet om Modstandsbevægelsens Førere. Vi staar i den lykkelige Situation, at en Regering, der repræsenterer praktisk talt alle Partier og alle Retninger i det danske Folk, er gaaet ind for en Opbygning af Hæren og Flaaden. Vi maa regne med, at den Stemning, der blev skabt i Folket i de seneste Aar, er af ganske samme Mening. Det er ganske naturligt, at man ønsker at anlægge den nye Hær og Flaade paa en bred folkelig Basis, og at man lægger Vægt paa, at Folk og Værn knyttes saa tæt til hinanden som muligt.

Slagordet er blevet Hærens Demokratisering, og det er et Slagord, som vi godt kan tilslutte os, men der fører mange Veje til Hærens Demokratisering.

Den højtærede Forsvarsminister er allerede i sin Administration kommet ind paa en Del af de Veje; men rigtig faar man først fat paa Tingene og Greb om dem, naar den nye Forsvarslov skal udarbejdes og vedtages her i Rigsdagen.

Rekrutteringen af Officerskorpset vil selvfølgelig blive en af de vigtigste Veje, men det kan godt vare længe, før vi har den nye Forsvarsordning, og Kadrerne skal bygges hurtigt op for at svare til de nye Krav. I Ventetiden er der for Hæren ikke anden Vej end gennem de saakaldte yngste Klasser i Officersskolen. Baade før og under Krigen har vi fra vor Side presset meget paa med at faa oprettet disse yngste Klasser, som i Øjeblikket er den eneste virkelige Mulighed for en folkelig Fornyelse af Officerskorpset; men der var mange Pauser imellem, og det gik trægt med at faa det i Gang. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvordan Planerne er paa dette Omraade i Øjeblikket.

Det Lovforslag, der nu ligger paa Rigsdagens Bord, er selvfølgelig ogsaa en Vej. Det er saa tit man i den politiske Agitation søger at give Udtryk for, at en Bevægelse har Tilslutning fra hele Folket, og det mislykkes tit for de Folk, der prøver derpaa. Jeg vil mene, at den danske Undergrundshær var et usædvanligt veltalende og levende Udtryk for en saadan bred folkelig Bevægelse, for et omfattende Opbud af det danske Folks mest forskellige Bestanddele. Særlig naar man ser paa Sammensætningen ude i Provinsen, maa det erkendes, at alle Slags Folk, alle Erhverv, alle Klasser, alle Partier, ja, til en vis Grad alle Aldre var med i Bevægelsen. Naar man nu ønsker en folkelig Opbygning af det nye danske Forsvar, er det ganske selvfølgelig, at man maa skabe Kontakt mellem Undergrundshæren og den nye Hær, at man sikrer, at man ved Overførelse af Førere til Værnene laaner en lille Smule af Modstandsbevægelsens Folkelighed og ægte Demokrati.

Saa er der selvfølgelig Spørgsmaalet, i hvor høj Grad det lykkes ved dette Forslag. Saa vidt jeg forstaar, er man ikke i Centralledelsen særlig optimistisk med Hensyn til, at der vil melde sig et stort Antal Kandidater til Pladserne i Linien, i Linieofficerernes Rækker, og Rapporter udefra gaar i samme Retning. Jeg vilde ønske, det var anderledes, men nu maa vi se paa det. Det er ogsaa ganske klart, at Faldprocenten